

Wypłata należności za dokonane dostawy.

§ 5. 1. Wypłatę należności wynikającej z rozliczenia (§ 4 ust. 1) za dokonane dostawy zleca bankowi instytucja kontraktująca, wymieniając kwoty zobowiązań podlegające potrąceniu przez bank (ust. 2 pkt 1).

2. Przy wypłacie należności bank dokonuje potrącenia:

- 1) opłat plantatorskich i składek ubezpieczeniowych,
- 2) zobowiązań producenta wobec banku z tytułu zaległych zaliczek kontraktacyjnych z lat ubiegłych i udzielonej pożyczki (§ 6 ust. 4 i 5).

3. Z wypłacanej należności bank może stosownie do umowy zawartej z producentem potrącić również swoją wierzytelność z tytułu pożyczki ogólnobrotowej udzielonej producentowi.

Splata pożyczki.

§ 6. 1. Splata pożyczki następuje w terminach odpowiadających terminowi dostawy lub rozliczenia, określone w poszczególnych umowach.

2. Jeżeli pożyczka udzielona została na sfinansowanie umów o różnych terminach rozliczenia, splata następuje w odpowiednich ratach. Wysokość rat i terminy ich płatności ustala umowa pożyczkowa.

3. Decyzja instytucji kontraktującej w sprawie prolongaty terminu dostawy określonego umową (§ 4 ust. 3) nie wiąże banku co do prolongaty zapadającej raty kredytu.

4. Splata następuje przez potrącenie pożyczki lub jej części z należności producenta za wykonaną dostawę.

5. Zaległe należności z tytułu pożyczki bank może potrącić również przy wypłacie należności producenta za inne dostawy kontraktowane, jak również ściągnąć w drodze egzekucji z innego majątku producenta.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 7. 1. W wyjątkowych przypadkach właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów może zezwolić instytucji kontraktującej na wypłacanie zaliczek kontraktacyjnych oraz należności za dokonane dostawy rolnikom i członkom spółdzielni produkcyjnych. W tym przypadku nie ma zastosowania § 4 ust. 3 i § 5, a odnośne umowy nie stanowią podstawy udzielenia pożyczki kontraktacyjnej (§ 2).

2. Na zabezpieczenie zaliczek instytucja kontraktująca pobiera skrypt dłużny.

3. Przy wypłacie należności za dokonane dostawy instytucja kontraktująca potrąca producentowi wypłaconą zaliczkę, opłaty plantatorskie i składki ubezpieczeniowe.

4. Zaliczki nie rozliczone dostawą we właściwym terminie instytucja kontraktująca zobowiązana jest ściągnąć wraz z odsetkami od dnia wypłaty zaliczki i kosztami w drodze egzekucji z majątku producenta.

5. Kredytu na wypłatę zaliczek, o których mowa w ust. 1, udziela instytucji kontraktującej bank finansujący tę instytucję.

§ 8. Zasady i tryb udzielania oraz splaty średnioterminowych pożyczek kontraktacyjnych ustala instrukcja banku. Średnioterminowe pożyczki kontraktacyjne udzielane są na założenie i rozwinięcie uprawy kontraktowanej umową wieloletnią wraz z corocznymi dostawami.

§ 9. W zakresie kontraktacji dostaw podlegających wykonaniu w 1959 r. oraz w latach następnych tracą moc przepisy zarządzeń Ministra Finansów:

- 1) z dnia 18 lutego 1954 r. w sprawie systemu i trybu finansowania kontraktacji,
- 2) nr 36 z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie trybu udzielania pożyczek producentom rolnym kontraktującym zwierzęta rzeźne i hodowlane.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje począwszy od umów na dostawy podlegające wykonaniu w 1959 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1958 r.

w sprawie skreślenia z listy biegłych księgowych uprawnionych do udziału w komisjach rewizyjnych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) oraz na podstawie § 9 uchwały nr 332 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 73, poz. 438) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Decyzję o skreśleniu z listy biegłych księgowych z przyczyn, o których mowa w § 5 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 1958 r. w sprawie biegłych księgowych uprawnionych do udziału w komisjach rewizyjnych przedsiębiorstw państwowych w roku 1958 (Moni-

tor Polski Nr 8, poz. 42), podejmuje Minister Finansów po zasięgnięciu opinii komisji, w skład której wchodzi przedstawiciele:

- 1) Ministerstwa Finansów,
- 2) Zarządu Głównego lub zarządów oddziałów Stowarzyszenia Księgowych w Polsce;
- 3) organu, na którego wniosek biegły został na podstawie § 2 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 powołanego wyżej zarządzenia wpisany na listę biegłych,
- 4) resortu, w którym biegły powołany został do komisji rewizyjnej.

2. Obradom komisji przewodniczy z urzędu przedstawiciel Ministerstwa Finansów. Uchwały komisji podejmowane są większością głosów. W razie równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 2. Komisja wydaje opinię po zapoznaniu się z pisemnym wnioskiem o skreślenie biegłego z listy biegłych, złożonym przez osoby, o których mowa w § 5 ust. 2 zarządzenia powołanego w § 1 ust. 1, jak również z ewentualnym pisemnym wyjaśnieniem biegłego, złożonym zgodnie z § 5 ust. 3 tego zarządzenia. W uzasadnionych przypadkach (zwłaszcza jeżeli wniosek dotyczy skreślenia na podstawie § 5 ust. 1 pkt 1 i 4 zarządzenia powołanego w § 1 ust. 1) komisja uprawniona jest do przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego, w czasie którego może wysłuchać wyjaśnień zainteresowanych instytucji i osób, jak również zażądać złożenia wszelkich dowodów niezbędnych do ustalenia okoliczności uzasadniających skreślenie biegłego z listy biegłych.

§ 3. 1. Członkom komisji nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za udział w pracach komisji.

2. Ewentualne diety i zwroty kosztów podróży członków komisji delegowanych przez instytucje wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 pokrywane są przez instytucje, w których osoby te pracują.

3. Diety i zwroty kosztów podróży przedstawicieli Stowarzyszenia Księgowych w Polsce oraz osób wzywanych do składania wyjaśnień pokrywane są przez Ministerstwo Finansów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

340

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW: SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, OŚWIATY I ROLNICTWA

z dnia 16 lipca 1958 r.

w sprawie utworzenia Zawodowego Studium Pedagogicznego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu oraz w sprawie uprawnień absolwentów Studium.

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 28 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205), art. 1 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o szkolnictwie rolniczym (Dz. U. Nr 49, poz. 441) oraz art. 5 przepisów z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. z 1932 r. Nr 91, poz. 774, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1948 r. Nr 36, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu tworzy się Zawodowe Studium Pedagogiczne, zwane w dalszym ciągu „Studium”.

§ 2. Studium stanowi jednostkę organizacyjną szkoły. Pracami Studium kieruje kierownik Studium odpowiedzialny za działalność Studium przed rektorem.

§ 3. Zadaniem Studium jest kształcenie pedagogiczne czynnych nauczycieli i kandydatów do zawodu nauczycielskiego w szkolnictwie rolniczym oraz czynnych pracowników i kandydatów do pracy w służbie instruktazowo-oświatowej w rolnictwie.

§ 4. 1. O przyjęcie na Studium mogą ubiegać się osoby posiadające dyplomy ukończenia studiów wyższych, zatrudnione lub zamierzające pracować w charakterze nauczycieli w szkolnictwie rolniczym, w służbie instruktazowo-oświatowej w rolnictwie lub pracownicy pedagogiczni zatrudnieni w administracji szkolnictwa rolniczego.

2. O przyjęciu na Studium decyduje wynik egzaminu konkursowego. Przedmioty i zakres egzaminu ustala rektor.

§ 5. Okres nauki na Studium obejmuje dwa semestry,

przy czym semestr pierwszy trwa od 1 października do 9 lutego, a semestr drugi od 10 lutego do 30 czerwca.

§ 6. 1. Plan nauczania na Studium oraz ramowe programy ustala Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Ministrem Oświaty.

2. Organizację i porządek studiów ustala rektor szkoły na podstawie uchwały senatu.

§ 7. Słuchacze Studium mogą korzystać z bibliotek szkoły, pracowni, laboratoriów i innych urządzeń szkoły na zasadach ustalonych przez rektora.

§ 8. Absolwenci Studium otrzymują świadectwo ukończenia Studium, które stanowi dowód spełnienia warunku ukończenia kursów pedagogicznych przewidzianych w art. 5 lit. c) przepisów z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. z 1932 r. Nr 91, poz. 774, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1948 r. Nr 36, poz. 254). Wzór świadectwa ustala załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 9. Nauczyciele szkolnictwa rolniczego, którzy zostali przyjęci na Studium, mogą otrzymać płatny urlop okolicznościowy na okres nauki w Studium zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o prawach i obowiązkach nauczycieli (Dz. U. Nr 12, poz. 63).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. E. Krassowska

Minister Oświaty: w z. M. Godlewski

Minister Rolnictwa: w z. M. Jagielski

Załącznik do zarządzenia Ministrów:
Szkolnictwa Wyższego, Oświaty i Rolnictwa z dnia 16 lipca 1958 r.
(poz. 340).

Godło Państwa
Nazwa szkoły

ŚWIADECTWO

Ob.
urodzon . . . dnia w
ukończył Zawodowe Studium Pedagogiczne, prowadzone na podstawie zarządzenia Ministrów: Szkolnictwa Wyższego, Oświaty i Rolnictwa z dnia 16 lipca 1958 r. (Monitor Polski Nr 60, poz. 340) z wynikiem ogólnym
Świadectwo niniejsze stanowi dowód spełnienia warunku ukończenia kursów pedagogicznych przewidzianych w art. 5 lit. c) przepisów z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. z 1932 r. Nr 91, poz. 774, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1948 r. Nr 36, poz. 254).

. dnia 19

Nr

Pieczęć

Rektor